

РЕШЕНИЕ

№ 3103

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 03.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11166** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С определение 2455/16.03.2022, постановено по а.д. 884/22 г., ВАС/V отменя определението на съда, постановено в производството по настоящото дело, с което този съд е приел недопустимо оспорване на писмо на началника на Р. С. – град. Оспорването е по повод жалба на директор на „Частно основно М. училище [фирма] против писмо РУО1-35903/29.10.2021 г. Според жалбоподател с това писмо са дадени задължителни предписания, които са незаконосъобразни. Иска се отмяна на задължителните предписания, обективирани в цитираното писмо.

Съдът е обвързан от определението на ВАС и следва да изпълни указанията на тази съдебна инстанция. Според съставът на ВАС писмото на началника на Регионално управление на образованието – С. град, следва да се приеме за индивидуален административен акт и съдът, постановил неправилното определение дължи разглеждането. Дадени са указания и за събиране, комплектоване на цялата административна преписка, намираща се при ответника и създадена по повод сигнал на родител на малолетно дете. Дадени са указания по приложимостта на материално правни разпоредби от нормативни актове. За пълнота в тази част – от страна на ответник в предходното производство е представена административна преписка, съдът е указал в съответствие с определението на отменителната инстанция, това което му е указано по доказателствата, в становище от 08.04.22 на ответника и потвърждение на същото в с.з. от представител на ответника се твърди, че извън приложението, други документи към административната преписка няма.

Предметът на оспорване е обективиран в жалбата на директор на „Частно основно М. училище [фирма] против писмо РУО1-35903/29.10.2021 г. на началник Р. С.-град. С това писмо по повод сигнал за незаконосъобразни действия на жалбоподателя, отказ да се издаде удостоверение за преместване на дете в друго училище, началник Р. С. град указва на оспорващата директорка, „в изпълнение на чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 15/22.07.2019 г. на МОН за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти, във връзка с писмо с вх. № РУО1-3524/27.10.2021 в срок до 02.11.2021 следва да изпълните задълженията си по цитирания по-горе член и да издадете удостоверение за преместване на А. Н.“. Даден е срок – 03.11.2021 г., до който оспорващата следва да отговори на регионалния началник изпълнение/отказ на писмото от 29.10.2021 г. С жалба до АССГ подадена в срок се оспорва писмото на началник Р. С. град с оплакване за процедурни нарушения, жалбоподател приема писмото за задължително предписание, каквото по форма това писмо не е, като възразява липсата на основание по ЗПУО. Оспорва изобщо правомощието на ответника да взема отношение по актове и действия на директорката на частното основно училище, с искане за отмяна на писмото и присъждане на разноски.

Ответник – началник Р. С. град в становище към жалбата, след връщане на делото от върховния съд оспорва същата като недопустима, алтернативно незаконосъобразна, в какъвто смисъл взема становище по същество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В производството пред този съд е конституирана заинтересована страна, П. Н. – майка на детето, чието преместване се отказва от жалбоподателя. Становището, чрез процесуален представител е за неоснователност на жалбата и отхвърлянето ѝ.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е допустима, с оглед указанията на горната инстанция и че е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК.

Жалбата е неоснователна.

Безспорно е, че производството пред административен орган е започнало по сигнал от родител на ученик в ЧОМУ „Откривател“ за отсъствие на комуникация с директор на училището по искане за издаване удостоверение за преместване на детето в друго училище. Към сигнала е приложено писмо, получено от родителя, подал сигнал до началник Регионално управление по образованието С. за отказ от страна на директора на частното училище да издаде исканото удостоверение за преместване в друго/приемащо училище. Установено е от доказателствата по административната преписка и разменяната кореспонденция, отказът на жалбоподател да е за неуредени договорни отношения между училището и родител на малолетен ученик, който не желае детето да продължи обучение в частното училище. Налице е смесване на облигационни претенции от страна на ЧОМУ „Откривател“ към родителите на малолетното дете, противопоставени на желанието на родителите детето да не се обучава в това „частно училище“, което е и търговско дружество.

Съдът не приема, да са давани задължителни предписания, така както твърди жалбоподател. Не е налице заповед, с която административен орган да ползва такава възможност. Видно от съдържанието му, с него се указва на жалбоподателката да издаде удостоверение за преместване на ученичката Н. в друго училище, като се сочат нормативни разпоредби, които са задължителни за изпълнение, при наличие на

условията за издаване на такова удостоверение и в определени срокове. Писмото притежава характеристиките на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, издадено е от началника на Регионалното управление на образованието в рамките на правомощието му по чл. 3, т. 7 от Правилника за устройството и функциите на регионалните управления на образованието, а именно да контролира спазването на държавните образователни стандарти, на Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО), Закона за професионалното образование и обучение (ЗПУО) и на други нормативни актове в системата на предучилищното и училищното образование от институциите на територията на съответната област, и създава задължение за директора на [фирма], с което засяга негови права и интереси, поради което и подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по силата на чл. 145, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 145, ал. 1 АПК.

Оплакванията за допуснати процедурни нарушения не се споделят. Писмото е издадено от компетентен орган – началника на Р. С.-град, който е отговорен за контрола върху спазване приложимото законодателство в дейността на частните училища, в пределите на материалното му компетентност, което е потвърдено, защото е установено от състав на ВАС. Съдът приема, че оплакването за отсъствие на мотиви също не е оправдано. Към преписката е приложен сигнал на майката на малолетния ученик, както и разменена кореспонденция, от което следва извод, че писмото е акт по указване на жалбоподателя да изпълни законови задължения. Дали има или не мотиви и диспозитивна част, от ВАС е установено, което не се отрича и от оспорващата страна в частната ѝ жалба, че е налице годин административен акт, като вменените към адресата му задължения са неизгодни за последния. От писмото става ясна волята на издателя му, жалбоподателят е адресат на писмото и е пределно ясно, какво се дължи от него като поведение по изпълнение на нормативни задължения.

По своята същност задължителното предписание е указване на фактическите действия, които задължения субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи дейност. Следователно указанието изисква активно поведение от страна на адресата в рамките на посочените в него срокове за изпълнение. Като акт, създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, следва да се подчертае, че оспорваното писмо не е скрепено с осъществявана от контролните органи административна принуда, каквато обикновено следва от неизпълнение на предписание. Както съдът спомена, писмото не е предписание. Издадено е по повод сигнал, искане за съдействие от компетентен орган по отношение на собственик на частно училище, приело за обучение дете срещу получена такса, но препятстващо възможността детето да бъде преместено в друго училище със законовите последици за продължаване на обучението. Съдът не приема да е основателно възражението на оспорващата, че писмото било незаконсъобразно предписание защото не се вмества в изброяването на такива актове в чл. 264, ал. 3 от ЗПУО. Предписание е различно от указание, а указанието е затова да се изпълни законово задължение, по точно това по чл. 108 от Наредба № 10 от 01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование. П. като акт на административния орган при буквалното му тълкуване, съобразно правомощията на началника на Р. следва да се предхожда от протокол за проверка и резултати от нея, а като диспозитив по същество следва да обективира принудителна административна мярка, спрямо адресата. В случая, ответник е бил сигнализиран за неизпълнение на

законово задължение на жалбоподателя, доколкото последния не може да препятства желанието на родител на малолетен ученик да бъде преместен в друго училище. Няма законово задължение, дори и при наличие на договор с търговеца, детето да бъде принудително задържано в училище, в което родителят не желае то да продължава образованието. Съдът, приемайки, че с писмото се създава задължение на жалбоподателя, не приема, че този акт е предписание, за което ответник има нормативно определени правомощия да издава такива. В случая, противно на волята на заинтересованата страна се ограничават правата ѝ и се налага по метода на търговска принуда невъзможност за детето да продължава образованието си в училище, различно от това на жалбоподателя.

Всеки гражданин упражнява правото си на образование съобразно своите предпочитания и възможности в училище по негов избор, а за малолетните се извършва вместо тях и от тяхно име от техните родители. Това законово признато право не може да се ограничава, най малко по отношение на малолетно дете за преследване на други интереси, в случая условия по договор за обучение. Последния е непротивопоставим на правото /желанието на родителя и на задължението на жалбоподателя за издаване на удостоверение за преместване. В случая, с оспорваното писмо не се нарушават правата на оспорващия, до степен превишаваща негови законови задължения да извърши в срок необходимите действия и издаде удостоверение за преместване на ученик в друго училище. При констатирано в резултат на осъществения контрол несъответствие или неизпълнение на изискванията на нормативната уредба, служители от Р., вкл. и началника дават препоръки как да бъде отстранено несъответствието или изпълнено нормативното изискване. Това нормативно определено от Правилник за устройството и функциите на регионалните управления на образованието задължение е изпълнено от ответник с указанията към оспорващата. В случая и съобразно указанията на ВАС, съдът приема, че началник Р. е издал оспорваното писмо в пределите на компетентността си. Противно на оплакванията на жалбоподателя, писмото е издадено без да е упражнена компетентност надвишаваща или извън тази, която е нормативно определена

В изпълнение на чл. 32, ал. 2 от НАРЕДБА № 15 от 22.07.2019 г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти във връзка с чл. 31, ал. 1 т. 11, пр. първо от Наредбата – директорът на частното училище подписва документите за преместване на учениците. Не са предвидени изключения от това задължение на ръководителя на частното училище – търговско дружество. Съдът кредитира разменена кореспонденция с МОН от страна на ответника, писмо РУО1-36244/03.11.2021, независимо, че е след дата на издаване на оспорваното писмо, с което на най високо ниво се дискутира случая, като в последния абзац на това писмо се съобщава на министъра, че жалбоподателя отказва да изпълни законово разпореждане. Налице е противопоставяне на законово задължение, като подадената жалба срещу указанията за изпълнение на нормативно задължение в срок безпричинно и дискриминационно уврежда интересите на ученика, желаещ преместване в степен несъответна на дължимото поведение на задължения по нормативна разпоредба директор на частното училище. Интересите на детето да бъде преместено и продължаването на образованието му, така както избира родителя му са защитени от сроковете, в които следва да се издаде исканото удостоверение.

Тези срокове са обвързващи за директора на частното училище, по приложението на чл. 108, ал. 2 от Наредба № 10 от 1.09.2016 г. за организация на дейностите в

училищното образование - До пет работни дни от получаване на информацията по т. 1 директорът на училището, в което се е обучавал ученикът, издава удостоверение за преместване и го предоставя на директора на приемащото училище заедно с копие на училищния учебен план и копие на личното образователно дело на ученика в първи и втори гимназиален етап. При това нормативно задължение няма съмнение, че при подадено от родителя заявление за преместване и при потвърждение на приемането му в друго училище, жалбоподателят не може да противопоставя субективната си воля да не изпълнява задължение.

С оспорваното писмо началник Р. С. – град не създава задължения за жалбоподателя, различни от тези, които той е длъжен да изпълни по закон. Именно затова, началник Р. е дал указания, които са единствено в интерес на детето, а жалбоподател няма права върху образованието на това дете и е длъжен да издаде исканото удостоверение. Следва да се оцени и това, че административния орган не е предизвикал проверка върху цялостната дейност на училището, а е приел най леката форма на въздействие върху жалбоподателя.

Съдът, във връзка с изложеното и старайки се да изпълни указанията на ВАС приема жалбата за неоснователна и дължи отхвърлянето ѝ. При този изход на спора в тежест на оспорващата се възлагат разноски за страните, имащи право на такива. В полза на Р. С. град се присъждат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

По тези съображения, съдът Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. – М. В. Й., в качеството ѝ на директор и управител на [фирма], ЕИК[ЕИК] против писмо № РУО1-35903/29.10.2021 г. на началник Регионално управление по образованието С. град.

ОСЪЖДА А. - М. В. Й., в качество на директор и управител на [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Регионално управление по образованието С. град сумата 200 (двеста) лева, разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

съдия